

FECİR DEVLETİ – SEZÂİ KARAKOÇ

Çağırdığım fecirde yoğrulacak yapı
Dumanlar içinde
Alevler içinde bir Şeyh Galibtir, ustası
Taş-ses mercan kitap doğurgan yara
Fırtına öncesi bir uygarlık
Dumanlar alevler kan içinde bir usta
Ve horoz çamaşır çarşambalar
Hayaletler mi
Bir tarihe hayalet dedin
Ölüm nerede o ölüm ki
Ters çevrilen dedeninki
Karanlıkta bir yanan bir sönen yüz çizgileri
Ne işçi ne usta ne mimar çizgileri
Yorgun hayır anlamamış
Hz. İsanın dağ vaazındaki
Dinleyiciler mi
Hayır bu bir iftira havariyuna
Korkunun arasından sıyrılan zekâlarıyla
Sesleriyle yıkan Romayı
Kılıçlar kıran yürekleriyle
Havariler, onlar mı inkâr ettiler
Siz mi inkâr ettiniz onlar
Horoz üç kere ötmeden şafakta
Ve Şeyh Galib,yeniden iş başında şafakta
Yeni dünyanın ilk ustalarından
Benim dünyamın muştucularından
Alev duman kan ve gül içinde
Leylâk, kadından düşen şafak
Ve kadın, anneden çocuğa akan
Bir şelâle belki, dünya kayalıklarından
Ta... cennete dökülecek
Ve kutsal dağların önünde eridiği kutlu ekmek
Güneşi çapalayan çiftçi
Dağı memnurluğundan boynuzlayan öküz

İşte böyle bir tarlanın ufkunda
Mermerden düzgün orduların göz ucunda
Bir yapı doğrulacak
Kim doğuracak geceden artarak
Kaynayan tarih akrebinin azabından gazabından kalarak
Mercan kitap ve doğurgan yara
Bütün umudum bu paravanada
Bu yere serilmiş kemiklerin
Lime lime olmuş etlerin
Bu harap ev iskeletlerinin
Çalı çırpı çevirmelerin
Kuş artığı seslerin
Kuş artığı
Kımıl kokulu buğdayların
İçinden yeşerecek
Yeni bitkide
Usta mimar Şeyh Galibin öğrencisi
Şafağı öğleyi sabahı akşamı
Yatsıyı
Ve hele ikindiye tam yerinde kullanan
Bir insanı gölgeleyecek olan
Bir başa gerekli gençlik düşünüşü
Yeni bir dünyanın
Dünya ötesi dünyanın ülküsünü
Şam Bağdattan sütun çizgileriyle
Arafat Dağının ahengiyle
İlhamın en yemişlisinden tatmış
Bir başa uzatan yaprağını
Hurmalar mı
Hurmalar dağ derinliğini anar
Denizi gezdirirler üstünde
Sarayburnu tüter gözlerinde
Çölün fatihi tek ağaç hurmaların
İstanbuldan bir çizgi yapraklarının üstünde
Gözlerinden fırlayan bir ok
Haber bekleyenler
Aç kalan insanların ekmek

Susuz kalanların su beklediği gibi
Çöl, üstünde altın ayaklı atların nalları çınlamış
Çöl, Kitabın sayfalarını Doğuya Batıya ulaştırmış
Çöl, Nil ve kahverengi adalar ve kıtalar
Senden haber bekler
Senden işaret umar
Ve bir cami üstünde hutbe
Bir gül bulutu gibi yükselir
Güneş düşer
Bir kasaba üstünde
Şeftali çiçeklerinin üstüne
Kaslar gerilir derinden derine
Çağa er kişinin kası gerilir
Bu ülkü bir kılıç gibi keskindir
Uzar uzar kalbimizin içinden
Kalbinizin içine kadar
Sizi öldürmek için değil
Sizi diriltmek için
Tutun ki bu kılıcıdır Alinin
Halid İbn-i Velidin
Fakat ben dağların sesini duydum
Anladım gelmekte olan zamanı
Yöneldim Büyük Amaca
Doğan güneşe dönen
Bir gün çiçeği gibi
Evet ben gelecek zamanın sesini duydum
Ve dönüp denizlere doğru haykırdım:
Yaşasın yaşasın yeniden seslerini duyuyoruz suların
En özel gizli demlerde
Dağlarda ve denizlerde
Birden kendi ulusumun sırrına erdim
Halkım yanlı iki duyguyu tanıdı
Ya birini yaşadı ya öbürünü yaşadı
Fetih veya bozgunun;
İşte sırrı ulusumun.
Ya fethin zafer anıtıdır o
Gökten inmiş bir dizi güvercin gibi

Gök pusatı

Ya da yıkılmış atlar, ölüm çığlıkları

İçinden çekilen karanlık akşam

Ve güneş karanlık bir kilise gibi sönen

-Yahya Kemal mi?

-Ha eve Yahya Kemal;

Bozgunda bir fetih düşü.

Şimdi ben bozgunu yaşayan bir ulus gibi

Bozgununu yaşayan ulusum gibi

Gömülüyorum yabancı bir geceye

Su altlarının deniz diplerinin

Yer derinliklerinin bilinmez yer altılarının çinisine

Didik didik ediyorum sokaklarda

Büyük caddelerde

Bir yanı tüm düz ay olan

Bir yanı tüm düz dünya olan

Bir caddede zikzaklar çizer gibi

Bir aya, bir dünyaya çarpan

Bir şarlo, ya da fikirlerin şaşkın altın arayıcısı

Hayır. Hayır. Bu madenî sis

Bu kömür tabakası üfürülecek

Gül bahçelerinden gelen

Şeyh Galib işi

Bir şafakla

Savruluyorum kaybolan bir ses gibi o yana

Ne altın başaklar harmanı bu

Babamın biçtiği

Güneşin sıcaklığından rengini alan buğday

Yıkıntılar leşler ve mezarlar

Ve gece hışırtıları içinden

Bin yıllık kar altından

Ölüler kentinden

Sıyrılarak

Geceyi ışıklarla delerek

Gelenler var biliyorum

Yaklaşıyorlar gölgeler

Hayaller anılar ve sesler

Büyük aydınlıklarla birlikte geliyorlar
Gittikçe beliriyorlar
Gittikçe yoğunlaşıyor
Doku et kemik kazanıyorlar
Kasları çağa gerilmiş
Er kişiler çıkıyor bir bir geceden
Biliyorum geliyorlar sancaklarıyla
Geceyi silen sancaklarıyla
Gök yeşilini getiriyorlar
Güneşin ışığını taşıyorlar
Koşanlar bunlardır çağırdığım fecre doğru
Yoğrulacak bir fecre doğru
Aydan sütundan taşıyorlar
Gün ışığından kemerler
Çerçeveler yerleştiriyorlar dört yöne
Hayatları bir ölümce yağma edilmiş
Anne ve babalarının çilesinden
Çalınmış miraslarının içinden
Örselenmiş kefenlerin içinden
Geliyorlar ustalar çıraklar
Şafak işçileri
İkinci mimarları
Çağı bir ortaçağ yayı gibi geren ülkülerine
İnançsızlığın yıkıcılığın
Köleliğin sömürmenin
Kör yüreğine ok atan
İnkarı öldüren
İnsanı dirilten
Bir fecrin erleri
Batmış medeniyetimizin
Ruhumuzun arkeologları
Çıkıp çıkıp lânetli bir geceden
Geliyorlar
Işık tut Rabbim
Büyük ışığını esirgeme bizden
Koruyan acımana
Güzeller güzeli adlarına

Sığınan bu erlere
Işık tut Rabbim
Kur'anın aydınlığını yay gönlümüze
Peygamber duasını et eş bize
Saçılınsın senin solmaz baharının gülleri yolumuza
Sırrına sır katılınsın ulusumun
Yırtılınsın inkârın zarı
Reddin seddi yıkılınsın
İnancın fecri doğsun
Ağsın sabah yıldızı gibi ufkumuza
Batı ve Doğu bütün anlamıyla
Açılınsın önümüze bir kitap gibi
Yeşeren ağaçlar eğilsin üstümüze
Damarlarımız canlansın eski ruhun dirimiyle
Alev duman ve kan içinde
Bir şafak yapısı belirsin önde
Şeyh Galibin divanı gibi
Yükselsin önümüzde yeni bir fecrin devleti
Çağırdığım işte bu FECİR DEVLETİ
İnsanlığın yeni bir kader dönüşümünde
Mercan kitap ve doğurgan yaradan
Zamanın an an tanık olduğu
Bütün gerçekliğiyle sûrelerden
Gelecek yeni bir, bir insan ruhu
Yüzü hep dönük fecir devletine
Gönlünde hep cennetten bir site
İpek örtülerin hışırtısı
Gün yüzlü insanların gezintisi
Dillerinde ipekten yumuşak
Kılıçtan keskin ayetler
Gezinirler fecir yapısının ufkunda
Ve ben gözlerim onları
Her sabah gün doğarken
Güvercinler doğarken taraçalara
Fatihte
Oturduğum
Çatı

Katında

(Diriliş Dergisi 1970)

SEZAI KARAKOÇ